

Klimanytt 247

Redaktør: Ole Henrik Ellestad

24.3.2019

klimanytt@klimarealistene.com

Feilaktig om USAs vurdering av klimavitenskap

Ole Henrik Ellestad*

IPCC-leiren har i likhet med de «tre små griser» laget et «CO₂-byggverk» bestående av grener og strå uten grunnmur. Men med Trump-administrasjonens komité for evaluering av klimavitenskapen kommer de vitenskapelige motargumenter som vil blåse huset i filler. Det truer den konstruerte «sannhet» og må bekjempes av IPCC-leiren, politikere og mediene.

Komité for kritisk gjennomgang av klimavitenskapen

President Trump er iferd med å etablere en nasjonal vitenskapelig komite som skal gjennomgå klimavitenskapen. Helt greit for alle som vil legge de vitenskapelige prinsipper til grunn. Men NTB formidlet gjennom Aftenposten en artikkel fra New York Times (NYT) om at «klimafornekteren» William Happer skal lede komiteen og med tilhørende lite flatterende omtale – langt fra dekkende.

William Happer er en særdeles kompetent vitenskapsmann til å lede arbeidet: tidligere fysikkprofessor ved Colombiauniversitetet (leder av strålingslaboratoriet) og nå Princeton, prosjektleder for Department of Energy store energiprojekt (3 milliarder dollar) og medlem av JASON (uavhengig komite som gir myndighetene råd i vitenskapelige spørsmål innen naturvitenskap og teknologi ved kritisk gjennomgang av prosjekter primært innen sensitive tema).

Sentralt i Happer-komiteens vurderinger står det fysikalske fundamentet for IPCCs beregningsmodeller som ligger til grunn for IPCCs arbeid og konklusjoner, og at beregningene ikke stemmer med observasjonene.



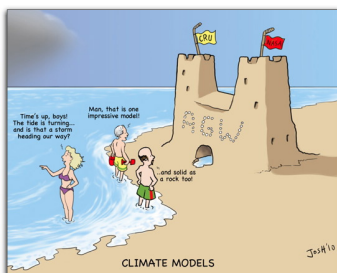
Evaluering av forskningskvalitet er normen

Mens det i mange industriland har vært praksis å evaluere forskningskvalitet med jevne mellomrom (5–10 år), har IPCC i løpet av sitt vel 30-årige virke bare blitt evaluert én gang. I kjølvannet av den famøse «Climategate»-avsløringen i 2009 var man tvunget til å bedre omdømme, men valgte å begrense evalueringen til IPCCs organisasjon og virkemåte. Det faglige grunnlaget ble omgått. Evalueringen ga

IPCC alvorlig kritikk for manglende vitenskapelige prosesser, manglende bruk og omtale av usikkerhet, blanding av roller og sammenblanding av vitenskap og politikk (KN 167). Alvorlig, skrev *New York Times*, *The Economist* og *Aftenposten* i september 2010 uten at det ledet til forbedringer.

Noen vil hevde at man ikke trenger å evaluere en studie der eksperter har vurdert den samlede litteratur. Men kritikken omtalt ovenfor viser jo at prosessene ikke er objektive iht. vitenskapelige kriterier. Når IPCC benytter 20-åringer og miljøaktivister uten formell vitenskapelig kompetanse i sentrale roller i rapportskrivningen burde alarmene gå. Flere eksperter har også sluttet å delta i IPCCs arbeid, andre ledende eksperter er aldri blitt spurt.

En evaluering er i tråd med forslaget om å lage en 'rød' og 'blå' ekspertgruppe for å gi sine vurdering slik lederen for Environmental Protection Agency (EPA) foreslo. Det er videre helt i tråd med slik vitenskapen skal fungere og med juridiske prinsipper. Slik IPCC ensidig får råde grunnen blir det som om myndighetene skulle være både aktor og forsvarer i en rettsak.



Happers syn på CO₂s klimabidrag

Happer er ingen klimafornekter. Faktisk er han på linje med faglige syn som står sentralt i den internasjonale, mer nyanterte vitenskapelige debatt. Mye av dette stemmer også med faglige omtaler dypt inne i IPCCs fagrappporter, men som behendig forsvinner på veien mot «Summary for Policymakers» som politikerne benytter og som mediene eskalere ytterligere. IPCC har med sine mange dementier av tidligere oppslag om alarmerende klimaeffekter også tilnærmet seg Happers syn.

Happers syn har bred dekning i den vitenskapelige litteratur og kan kort oppsummeres:

- CO₂ vil stimulere plantevekst og -helse og være til betydelig gagn for mennesker over hele kloden.
- Økt CO₂ antas teoretisk å kunne bidra med en oppvarming av atmosfæren på ca 1 °C ved dobling fra 300 til 600 ppm (slik IPCC også anfører).
- IPCCs postulerte forsterkningseffekt på 3–5 ganger fra økt vanddampmengde har manglende realitet siden det observeres en nedgang av vanddampmengden i de atmosfærelag IPCC selv beregner størst effekt.
- Det er således en negativ forsterkning som reduserer bidraget til under 1 °C, godt under IPCCs 1,5 °C-mål.
- En rekke kjente variasjoner i energibidrag og -transport over kloden fra sol, måne, vinder og havstrømmer gir opphav til en rekke naturlige observasjoner.
- Disse naturlige variasjonene gir flere mulige forsterkningseffekter som kan forklare klimaendringene også etter 1950.
- Systematiske variasjoner i skydekke er en av de viktigste faktorer, og IPCC beregner disse dårlig.

Hvorfor bekjempe evalueringen?

IPCC er gjennom FN-systemet og landenes politiske kretser og medier blitt gitt en dominerende posisjon i formidling av klimainformasjon. Over år er posisjonen systematisk bearbeidet til konsensus og «science is settled» om at menneskeskapte årsaker bidrar til såvel oppvarming som økte ekstremeffekter. Men det stemmer ikke med observasjoner. Det er lett å påvise at IPCCs CO₂-hypotese bryter med velkjente naturvitenskapelige forutsetninger og primært er forankret i utilstrekkelige og feilaktige beregningsmodeller. Har man som maktthaver eller 'Sannhetsministerium' satset på det Orwellske 'uvitenhet gir styrke' blir det farlig med opplysende evaluering. Enorm prestisje står på spill for politikerne. Mediene er jo vant til å feile.

Konklusjon

Den nye evalueringen vil reetablere CO₂ som en svak drivhusgass med primært positive effekter. Nok en gang har politikerne innen miljørelatert virksomhet fulgt opplegget til de «tre små griser» og laget et dårlig byggverk som ikke tåler 'vindene' fra de anerkjente vitenskapelige prinsipper.